

ZTRÁTA TÍŽE

Petr Musílek

Chotěboř 2006

KÁMEN

Už voda balvan omyla
že podobný si není
To milión vln zakoplo
a sklouzlo po kameni
A snad že byly v pohybu
otřásly se tím spěchem
Kde kámen zůstal bez kůže
a s vyraženým dechem

SLZY PODZIMU

Zkřehlá mrazem zkřehlá
jsou tvá slovíčka
Kde by měla dunět
chodí po špičkách
Ani hlásek ptačí
úsměv nebudí
dlaň pokrytá fáči
točí osudím
Mrtvá včela padá
mrazem bez vůle
Zlodějská dlaň větru
šátrá po úle
Ráno čeká ránu
pod pás obzoru
odevzanost země
smírnou pokoru
Mokrá slaně mokrá
jsou tvá očíčka
to sůl víří větrem
sedá pod víčka

SLIBY

Paže větví naze trčí plání
zvadlou travu pročesává chlad
Při polednách slyším odmykání
zámků které zakryl listopad

Je to chvíle klamných burácení
chtivá brát než zima udeří
A pak strach že žádné jaro není
Běda větvím které uvěří

LOUČENÍ

Ospale voda jde struhou
ještě jí ubývá
Soumrak se zapletl s mlhou
a tma je šedivá
Teď už jen v lupení zvadlém
plameny problesknou
když kroky podzimně chladné
zašustí tiše tmou
Obzor chtěl do kopců běžet
dech mu však nestačí
Ve stínu pohublých stromů
spí zimním spánkem sny

ČTVRTÝ KVARTÁL

Jak hrubá krajka z pytloviny
je obzor zmačkaný
Les bloudí v kmenech drtí stíny
herbářem tmy

V rozcestích dávno ztichlých polí
vartuje první mráz
Vlažné dny zimě předkládají
cestovní pas

ODPOLEDNE V KRÁSNÉM

Na okně venkovského kostela
mezi vůněmi dušičkových květů
umírá motýl
Okolní kopce přišlápla jinovatka
Ale zde
před mlčenlivým zástupem prázdných lavic
žijí všechny barvy léta
Když naposled zapadnou těžké dveře
sestoupí anděl
sejme z průhledné paže
náramkové hodinky
a tiše je položí
na bíle prostřený oltář

LIST V LOUŽI

Stromů se přeptám na cestu až cesta nebude
Z blátivé louže zvednu list zvrásněný osudem
Snad řekne To se nedělá jen tak a bez mapy
běžet si život ozkoušet A já řeknu Co ty?

Vždyť sám jsi poznal stejný spěch
mapou ti byl jen čas
Tak než z těch louží bafne mráz
srovnejme dech

BETLÉM

Tmou prosincovou na bílou zem kleká
zářivek ojiněný dech
Současný Betlém svítí do daleka
prolukou panelových střech

Pastýři chybí Jenom pozdní chodci
ulice města v spěchu překříží
Na stínech antén televizní noci
svět přibit je jak na kříži

I hvězdy z nebe svítí pro nikoho
pláč nemluvněte spánek utiší
Klid poezie Zabrzdi Máš pohov
Betlém se dívá Betlém neslyší

TŘÍKRÁLOVÁ NOC

Noc tříkrálová blouzní o dítěti
Klanění darů hledá průvodce
Zmizelá hvězda nedoletí
jen ukáže kam chceš

Herodes tuší zázračnou chvíli
Rád by jí mečem úctu vzdal
Žoldnéři Betlém obklíčili
Bože co bude dál?

Dítě je živé Syn v skrytu přežil
jak zrnko písku Snad příští král
Nad časem noci svit hvězdy leží
stopy jdou pouští: dál a dál...

BÝT

Jen na těch místech hledat smíme
kam zavedl nás vlastní strach
Jen tomu věřit co je dýmem
hořící trávy v štěrbinách
Vždy znovu prodírat se za roh
a narub převracet své sny
Být prostě tam
kde propaluje jaro
zelené díry v závějích

INVAZE

V pondělí
přistál na louce
první žlutý parašutista
Dneska odpoledne
je tráva
plná odhozených padáků
Kdo zamíchal barvami?
Kam se poděli
všichni ti vojáci?
Kosa sráží opuštěné stožáry
a vrabci křičí
Pozdě, už je po všem
A myslí si
že porozuměli světu

VŮNĚ

Kolem tratě kvetou bezy
modrobíle, fialově
Mezi poli, mezi lesy
zabořeny v mokré trávě
Za vlakem se chtěly pustit
Hlína je však drží pevně
A tak jenom šustí listím
vůněmi se derou ke mně
Míjíme se. V pražcích duní
chvíli smutně, chvíli šťastně
zatímco jsem jejich vůně
dal herbáři vzdušné básně

PROPLOUVÁNÍ

Sedíme spolu živý živá
v lodičce jež se nehýbe
Řekou jde voda mlčenlivá
neprobuzená pohybem
Povrchem těžkým tiše sune
v zrcadle břehy dál a dál
jak by den chvíli bezvětrné
i pohyb pádel odebral
A z výše stromů větve křivé
drmolí tichým dechem včel
To stopa je v níž zrcadlí se
člověk - náš pán a nepřítel

RELIÉF KRAJINY

Slovo slovu, nota notě
zrno zrnů a tmě tma
V kolech skřípe Drhne otěž
Zítřek přepřáhá
Jen široké paže země
bez nadšení, beze zloby
dál vítězům sejí květy
a pro padlé kopou hroby

DOBRÝ STROM

Pro sladkost plodů
vezmi nůž a utni
výhonek jenž se vypnul nad jiné
Průřezem dřevo ozdraví a zhutní
koruna znovu šířku rozvine
Vždyť vzdát se pláňat
ztrátou vůbec není
I balón který k obloze se vynes
odhodil zátěž - a v tom okamženi
vylétl vzhůru téměř do nebes
Tak padlá větev zeleň nepokoří
Jen tlukot mízy v kmeni zatrne
Někdy jsi tvůrcem
víc tím, co jsi zbořil
Dobry strom poznáš
v plodech a ne v snech

ÚDĚL

Po stopách vět jež pro výstrahu
nechal čas tiše zkamenět
jde osel pyšně zvedá hlavu
mírou svých uší měří svět

Zasněný pohled stáčí k horám
až tam kam touží popojít
A jak se plouží brká o rám
jež vleče na svém postroji

BĚLÁSEK

V nasládlém světě sladkých pelů
když nechci mnoho, mnoho smím
Uléhám jak si neustelu
protože stlát si nemusím

Jsou jiní tu Co nejen chtějí
blázinci touhou nejistí
Ti stelou čisté poklízejí
zatímco ve dnech které hřejí
housenky kladu pod listí

OVCE

Ten kdo si stále vede svou
at' čeká slávu nebeskou
zde ale Nikdy neškrtně si
Slova jsou ovce V salaších
v houfu si bečet není hřích
Jen samostatnost děsí
Tak na krk zvonec Středmý klid
I bez psů se lze obejít
kde stádo hlavy sklání
A reptá pouze u žrádla
když stébla příliš povadlá
už nejsou k užvýkání

MEZEK

Potkal jsem mezka na cestách
šel zvolna sotva nohy táh
v bocích se kroutil Za zády
pán bičem rušil ovády
Za každou ránou mezek hýk
než v odpověď mu pána křik
vysvětlil smysl šlehů těch
jež pálily ho na zádech
O houfech much jej poučil
o tom jak bezbranný je cíl
Že bič jak štít ho ochrání
od protivného štípání
Tiše se mezek osmělil
že by snad radši sežrán byl
a že je lépe riskovat
nežli se stále biče bát
Mlč mezku Pán ho zarazil
vždyť poučen jsi o tom byl
Tvých vzdechů bylo víc než dost
Měl bys víc myslet na vděčnost

DREZURA

Bič křížuje manéží dráp po mříži seká
Krotitel lvu uhýbá kličkuje a čeká
Když napětí překypí lóže tuší rvačku
vprostřed skoku sedne lev
na určenou značku
Protentokrát poslušný
skloní hrdou hlavu
a zrcadly prázdných očí
poděkuje davu

SÍŤ

Dny mají očka příliš hustá
a po dobrém nic nedají
Všechno má prý jak bylo zůstat
Ideálů se nenajíš

Všechno má mít svůj vývoj vážný
Proto ta síť a kád'
U břehu čeká počtář , vážný
a tak se rychle,radši ztrat'

Najdi si tuň kam nedosáhnou
v bezpečné hlubině dna
A nechej síť at' víří bahno
a klouže do prázdna

POSLOVÉ BUDOUCÍHO

Přicházejí
jak nevinné bezmocné hračky
Růžové Žvatlavé Samá pravda
Než se rozkoukáme
už převracejí ohrádky představ
Neumělou čarou
přeškrtnou ostrůvky soukromí
Lámou proutěná křesla
určená k odpočinku
Na našich zádech
zakalují hroty budoucího času

LETOKRUHY

Ještě jsou řeky odemčené
a dálky téměř na dosah
Ještě se s chladným ránem přeme
o slunce v polednách
Ještě je všechno tak jak bylo
Ještě se není čeho bát
Ještě jdem s notou rozpustilou
a krok
je těžší o kabát

TAJEMSTVÍ VODY

V hluboké tůni
kde prstýnky víru
stahují vodu dívoce ke dnu
čeká nástraha
opatrné rybí hledání
V poledním horku
vítr se budí
naprázdno polyká
řeku neosloví
Odrůstá tráva kosou porovnaná
rákosí víří v plachém šelestění
Zdánlivá marnost zadupává touhu
přítomná voda
těžkne v planém čase
A přece žiješ v této nejistotě
neboť kdo couvl
nedočká se

KŘÍDLA

Verš se jen lehce dotkl rány
tam kam by próza nedošla
Rým nezvaný a nečekaný
lehounkým krokem na led šláp

Dej Bože ať se neproboří
kéž z drsných dlaní křídla jsou
Když dopustils ten zázrak stvořit
nauč ho kroužit oblohou

PROFESIONÁLNÍ HLUCHOTA

Kde pochod dní
jde v porovnaných řadách
tam životu se nejvíc vymyká
Tak místo hraní jenom noty skládáš
zatímco hudba kamsi utíká
A myslíš: Žiji
Hájíš pravdy zřejmé
které jsi zavřel do půlových not
zatímco věci zcela samozřejmé
vstávají s trávou
z dosahu tvých bot

ČAS

Bez optání a bez ohledů
jak když jde zloděj na koledu
spěchá Nedočkavý
Nikdy se neptá Co mi dáte
Ze všeho bere vrchovatě
Nikdo ho nezastaví
Proběhne domem Vytře kouty
A na zahradě pohne proutím
Dýchne A jsou z něj stromy
Napřáhnu dlaň svou po jablku
a z koruny mi podá ruku
větev kterou zlomil

LIDOVÁ

Čtyřlístku u cesty
růžičko skloněná
Pohláďte písničky
odřená kolena
Šla tudy za vámi
sklouzla a upadla
Je celá zmačkaná
ztichlá a povadlá

Růžičko pomoz jí
čtyřlístku zítřek slib
Když dnešek přežije
Třeba už bude líp

LISTY KVĚTŮ

Listy květů prší do bláta
kapky času hvězdná poupata
Po paměti zvedám co den utrácí
Po kolena v hlíně létám v oblacích
Proč mi říkáš To jsou nesmysly?
Tak snad žádný člověk nemyslí?
Jenom blázen vidí bláto kvést
Což být blázen
není někdy čest?

ZÁTIŠÍ

Co jsem to hledal? Byt zamčený
a v oknech slepá tma
Na nebi hvězdy svítily
Žádná nebyla má
Řekl jsem počkám, uvidím
snad někde dálkou jde
Ten večer jsem si připadal
jak kdysi poprvé
Tak stalo se z nás zátiší
o jakém se dá snít
Byl jsem v něm já, ta ulice
okno a zamčený byt

TMA

Soumrak brkl o zápraží
drze rozpínavý
Stín do stínu tam v šeru vráží
a tma se s větrem zdraví
Kolem pusto uvnitř pusto
půlnoc cvaká zuby
Ruka která hledá líce
nahmátla jen ruby

OSTŘICE

Čas téměř neprůstředný
jde s kouřem nad trať
Co nelze zcela smazat
alespoň převrátí
Nepřítel? Přítel? Nevím?
Rveš se pln odvahy
Uhneš-li pěsti padáš
do hebké nástrahy
Čas kroků ospale bdících
i únav na cestách
jde kolem sčítá padlé
a do ran sype prach

POLOČAS

Strom rozpadl se do štěpin
kmen tvar už nemá
Kde ještě včera ležel stín
čpí vůně dřeva
Rázuje pila sem a tam
zem tiše sčítá rány
k údolí půjde každý sám
doběla oloupaný
Nezbude nic než mapa rýh
se zprávou o pogromu
a u dna pěšin rozbitých
semena příštích stromů

ODYSSEA

Obrovský vesmír kolem hlavy
Hvězdičky příslibů z kterých zebe
Střepiny pekla nás div neudáví
a nikde nebe

Všechno je blízko
všechno v dálce je
Skrz černé díry ruce podáme si
A jenom Bůh ví jaké naděje
nese tma která děsí

EPOCHY LESA

Koně mých dědů odsedlali
Z lásek i zloby zbyl jen dým
Tlumený dusot v nedohledné dáli
mladý les přikryl čerstvým maliním
Jen zem je stejná Pod větvemi stromů
dál bzučí včely znovu motýl vzlét
A had jenž v listí přečkal loňskou zimu
si zase střádá v zubech jed

DOBŘÉ OTÁZKY

Bože prosím
vyzbroj mne dobrými otázkami
Jsem dlouho na cestě
ale jakoby stále na začátku

Bože prosím
vyzbroj mne dobrými otázkami
neboť dobré otázky
jsou jako rozednění
tiše plynoucí řeka
tažní ptáci
kteří neminou cíl

Bože prosím
vyzbroj mne dobrými otázkami
Abych se dokázal ptát
po skutečnosti která je
a nehledal
to co není

KDYŽ

Když řeknu ano
jako bych otevřel dveře
Když řeknu ano
jako bych na jiné dveře
zavěsil zámek
A není nic
co by uspíšilo zítřek
čím bych tě pohladil k probuzení
Pokaždé vinen
pokaždé nevinný
bloudím začarovaným lesem
zkamenělé lásky

DALEKO ZA MĚSTEM

Naše srdce
psi věčně odhánění
od uzavřených dveří
Psi bloudící časem nemilostným
v láskách zapomenutí
v toužení sami Jdou městem
studených domů
aby zaštěkali aby se lísali
aby škrábáním pohladili veřeje
Ztracení a ponížení dveřmi bez klik
dveřmi s pečeti patentních zámků
prosí o laskavost dlaně
Prosí vteřiny Prosí hodiny Prosí léta
A protože i prosba unaví
nedostane-li se jí přízně
zvednou občas nohu
na ty dveře které se nikdy neotvírají
a odehnání lavinou sprostoty
zmizí daleko za městem

DRÁŽĎANY

Na schodech drážďanského kostela
šeptám modlitbu drcené dlažby
V stínu piety se krčí děs a hrůza
Posledních deset spravedlivých
uvízlo ve smyčce úklidu
Nedožili
Nestihli porovnání účetních knih
A tak čistí i nečistí
svědčí svou krví

DAKTYLOSKOPIE LÁSKY

Nevěřím těm
kteří říkají
Všechno už bylo
Když pokládám dlaň
do tvé dlaně
když procházím ulicí
ve které nejsi
když pískám na vábničku
svých naivních slov
zanechávám stopy
Stopy s jinými nezaměnitelné
Usvědčující materiál
našeho času

NADSTAVBA AUTOŠKOLY

Za pár hodin
si osvojím nutné návyky
Dokážu otočit klíčkem
zařadit rychlost
přidat plyn
Stroj je poslušný
Jsme jedno tělo
a jedna vůle
Nadstavba autoškoly
začíná později
Jedu zemí lidí
listuji svými povinnostmi a právy
vážím možnosti
Musím vážit možnosti
i takové
které třeba nikdy nenastanou

KVŮLI ČLOVĚKU

Kvůli člověku
vstanu ze své netečnosti
Kvůli člověku
otevřu zámek svých dveří
Kvůli člověku
zapálím oheň ve svých kamnech
a vložím svíci
do okna otevřeného dálkám
S člověkem
rozdělím
svůj plášť i pokrm
S vámi však nemohu bezobratlí
S vámi však nesmím
Kvůli člověku

POSLEDNÍ MODEL

Jako ve zpětném zrcátku
mizí dny které odešly
Čím dál rychleji
obměňované chvíle
Stroj který nás odváží
nabízí více rychlosti
než kolik je předznamenáno
v osnově cest
Má automatickou převodovku
přehrávač šlágrů
velký zavazadlový prostor
sjeté brzdomé obložení
a žádnou zpátečku
Zbývá málo
drobný naprogramovaný počítač
jediný přídatný drát
útlá trolej
a bude možné pohodlně projet
celý život ?

OPAČNÉ VLAKY

Jen to že jsem tě potkal
zůstalo
Polední horkost škrábanec noci
odraz hvězdy v tříštivém vodopádu
Kam si ta peříčka uložit
aby je nevzal vítr?
Vždyť ještě dlouho
bude víc povinností
než času k vyznáním
příliš ohňů
na které musím přikládat
Příliš kolejí
a příliš vlaků
které pojedou
jinudy a jinam

STÍNY

Kolik takových jsme viděli
Ruku podávají jakoby nic
Z tváře jim hledí
prázdné oční důlky
Tolik se naběhali z dveří do dveří
že vyjdou do lesa
a myslí
i tam že rostou
pouze smrkové a dubové
dveře
Varování kukačky
vmísí do křepelčích výpočtů
Jménem věčnosti
rozdupou
nevysezená vejce
Až cesta do nicoty
odhalí boty
samý žloutek

KOLÍSAVÝ PLAMEN

Ve chvíli kdy je mi těžko
sedám k papíru
a píši inzerát
Hledám člověka
do něhož bych vstoupil
jako do otevřeného domu
Ve chvíli kdy je mi těžko
rozsvěcím na okně svíci
které se říkalo hromnička
Pozoruji kolísavý plamen
Nejistou minci světla
A odháním můry

NA ZEMI

Ležíme na zemi
tak přimáčknuti vesmírem
že ani nepřevyšujem trávu
Když padá hvězda mlčíš
Nerozvážným polibkem
zkouším chytat tvé slzy
Jako by to šlo
Jako by bylo možné
cokoliv zastavit

KONEC SEZÓNY

Už je doopravdy konec
říká hlas v ampliónu
Klaun sedí na hromadě pilin
imitátor nacvičuje hlas ryby
v rozevlátých dílech šapita
vločky zápasí s lupením
Balíme
křičí vedoucí likvidační čty
zatímco stožár za stožárem
padá k zemi
Sněženky?
Říká pobaveně pokladní
Na začátku zimy?
Vy jste se zbláznil
Ale proč ne teď?
Proč všechno někdy potom?
V oddělení dravců
začíná čas večerního krmení
Hladinu kaluží
svazuje ledová tříšť
kdo si vyšel na vzduch
v jarním kabátě
nastydne

HORY

Hora je bytost příbuzná člověku
Čelem zraňuje nebe
nohama přešlapuje
v palčivosti spodních vrstev
Jen její řeč je tak cizí
že když se zamiluje
promluví lavinou

HLUCHÝ PAŘEZ

Odmítám křeč
Ne, lásku neodmítám
Jak hluchý pařez chci se promlčet
vteřinou která časem zmítá
a hledá rozměr v nahém teď
Vždyť čím bych svědčil soudu jitra
když příběh lehčí nežli vzdech
by neunesl v slově zítra
sny o výškách i o pádech

V ZÁMLKÁCH

Po čtyřech leze den o vlastní bídu brká
Klika je vysoko a světlo nesvíí
V zámlkách lásky spí
holub zapomněl vrkat
Balónek sklouzl nit a už ho nechytím
Palec si ukopnu
a hýčkám vlastní bolest
Po čtyřech chodí den a kašle na můj soud
A přesto chci i já
svou bídu někam donést
Někoho oslovit a možná přikývnout

DŮM ČÍSLO 253

Že byla první na řadě
sebrali střechu
a po kouscích ji složili
k nohám silnice

Potom zvedl bagrista lžíci
a zrcátka pod kartonem obrázků
vysvlékl až k holému kameni

Když na nákladních vozech
odváželi suť trámy a to co zbylo
byl dům již mrtev

NĚKTERÉ VERŠE

Některé verše jsou víc modlitbami
To když už skoro spím
a s Bohem sami
do ticha padáme a blížíce se snům
si probíráme všechno
co nejde na rozum

NAOPAK

Má vůle chtěla zkrotit slova
jež bez uzdy šla zmatkem dní
odvést je za pole popelavá
k průsmyku v horách poledních
Jenže ta slova příliš ohně
pod srst a hřívu ukryla
Tak ne já do nich, ona do mne
vešla A na uzdě jdu já

PAVUČINA

Dva pavouci pletli síť
mezi dvěma keři
Pokud jsi to neviděl
Nikdy neuvěříš
Vznášeli se povětrím
Na vzdor gravitaci
Lehčí nežli pápěři
mrštnější než ptáci
A když večer skončila
celodenní dřina
modré nebe zakryla
zlatá pavučina

ZTRÁTA TÍŽE

Na těžkém laně
motorového letadla
je zavěšena krajina
V tomto dni
každá z modřin
ztrácí svou váhu
Najednou
je tak snadné vzlétnout
Vzlétnout
a nebýt kluzákem

OBSAH

KÁMEN.....	2
SLZY PODZIMU.....	3
SLIBY.....	4
LOUČENÍ.....	5
ČTVRTÝ KVARTÁL.....	6
ODPOLEDNE V KRÁSNÉM.....	7
LIST V LOUŽI.....	8
BETLÉM.....	9
TŘÍKRÁLOVÁ NOC.....	10
BÝT.....	11
INVAZE.....	12
VÚNĚ.....	13
PROPLOUVÁNÍ.....	14
RELIÉF KRAJINY.....	15
DOBRÝ STROM.....	16
ÚDĚL.....	17
BĚLÁSEK.....	18
OVCE.....	19
MEZEK.....	20
DREZURA.....	21
SÍŤ.....	22
POSLOVÉ BUDOUCÍHO.....	23
LETOKRUHY.....	24
TAJEMSTVÍ VODY.....	25
KŘÍDLA.....	26
PROFESIONÁLNÍ HLUCHOTA.....	27
ČAS.....	28
LIDOVÁ.....	29
LISTY KVĚTŮ.....	30
ZÁTIŠÍ.....	31
TMA.....	32
OSTŘICE.....	33
POLOČAS.....	34
ODYSSEA.....	35
EPOCHY LESA.....	36
DOBRÉ OTÁZKY.....	37
KDYŽ.....	38
DALEKO ZA MĚSTEM.....	39

DRÁŽDANY.....	40
DAKTYLOSKOPIE LÁSKY.....	41
NADSTAVBA AUTOŠKOLY.....	42
KVŮLI ČLOVĚKU.....	43
POSLEDNÍ MODEL.....	44
OPAČNÉ VLAKY.....	45
STÍNY.....	46
NA ZEMI.....	48
KONEC SEZÓNY.....	49
HORY.....	50
HLUCHÝ PŘEZ.....	51
V ZÁMLKÁCH.....	52
DŮM ČÍSLO 253.....	53
NĚKTERÉ VERŠE.....	54
NAOPAK.....	55
PAVUČINA.....	56
ZTRÁTA TÍŽE.....	57

Petr Musílek
Ztráta tíže
Obálka
Věra Krumphanzlová
Rok 2006
Vydání první
Náklad 150 výtisků
ISBN 80-239-7174-3